

[Statsministeren]

Det, regeringen har regnet med, er en prisstigning på olie og brændsel på niveau med de prisstigninger, man kunne vente på råvarer i almindelighed, og det er et niveau, der er højere end det almindelige prisstigningsniveau. Det er lige hårdt nok at tale om et be- dragerisk grundlag for regeringens helheds- plan. Man er nødt til at komme med en vis forestilling om, hvad der kan ske – og så selvfølgelig håbe på, at det ikke bliver vold- sommere. Man kan ikke på forhånd sidde og sige: 30 pct. eller 50 pct. eller 70 pct. Det vil ikke være rimeligt at gøre det. Vi har fulgt retningslinjen for den forventede prisstigning – også efter visse internationale vurderinger – på råvarer i almindelighed.

Jeg skal måske lige sige, at den store for- færdelse omkring prisstigningerne, der ligger i hr. Wilhjelm's bemærkninger her, indehol- der i virkeligheden en dokumentation for eller en antydning af, at det er meget, meget, meget nødvendigt at føre en streng og stram økonomisk politik, hvor svaret ikke bare kan være, at vi kompenserer hinanden med løn- forhøjelser. Det synes jeg også hr. Wilhjelm burde erkende. Men jeg er helt sikker på, at nogen egentlig politisk nyvurdering i denne sag kommer der såmænd ikke frem fra hr. Wilhjelm. Han vil hellere stå derude og vifte med en eller anden fane, som hedder util- fredshedens, i stedet for at erkende nødven- digheden af det hårde, der nødvendigvis skal gøres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 175

2) Til statsministeren af:

Dohrmann (FP):

»Finder statsministeren ikke, bl. a. med baggrund i den sidste tids begivenheder, at det burde være et flertal i folketinget og ikke statsministeren alene, som afgør, om der skal udskrives valg i utide?«

Skriftlig begrundelse

Gennem de sidste år har vi gang på gang oplevet, at skiftende regeringer har misbrugt retten til at udskrive valg, ikke alene ved be- vidst at gøre dette på tidspunkter, hvor rege- ringspartiet ifølge meningsmålinger stod til fremgang, men også ved som mindretalsrege-

ring at presse små og valgskræmte partier til at støtte forslag, de ifølge egne udtalelser er modstandere af.

Dohrmann (FP):

Den sidste tids begivenheder har bestyrket mig i troen på, at de nugældende regler, hvorefter statsministeren alene afgør, hvornår der skal udskrives valg i utide, ikke er rigti- ge.

Jeg mener, vi har temmelig mange erfarin- ger for, ikke alene at skiftende regeringer har udnyttet et for regeringspartiet gunstigt tids- punkt til at udskrive valg på, men også at skiftende regeringer har udøvet pres over for små og valgskræmte partier. Det synes jeg er forkert. Jeg synes, det er misbrug af den ret, som statsministeren har. Jeg mener også, det er helt forkert, at regeringen i forbindelse med den sidste buket kan få presset nogle lovforslag igennem, som – hvis vi kigger på de partier, som nu udgør flertallet, og som sørger for, at regeringen får sine forslag igen- nem – faktisk strider mod deres overbevis- ning. Det mener jeg er misbrug, og det vil jeg gerne høre statsministerens mening om.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at det egentlig er sjældent, at statsministeren sådan helt alene bestemmer, hvornår der skal ud- skrives valg. Det er i hvert fald som regel et resultat af, at der er nogle partier herinde, der har gjort det lidt vanskeligt for statsmini- steren og regeringen overhovedet at få folke- tinget til at fungere, og ét af de partier, der i høj grad er med til – for resten også partiet på den anden fløj – at gøre det besværligt for en regering at holde en periode ud, er hr. Dohrmann's parti.

Regeringens adgang til at udskrive nyvalg til folketinget er, som hr. Dohrmann selvføl- gelig ved, ikke en ting, jeg har fundet på. Det står i grundlovens § 32, stk. 2. Jeg må altså forstå spørgeren således, at han ønsker op- lyst, om regeringen overvejer at tage initiativ til en grundlovsændring på dette punkt. Jeg kan oplyse hr. Dohrmann om, at det har re- geringen slet ikke tid til at tænke på i øje- blikket. Der er mange andre ting, som det er mere vigtigt at få klaret.

Det er nok lidt strengt at sige, at man mis- bruger retten. I hvert fald er det en kendsger-